112
15. júní

7. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 200 krónum, sem renna í ríkissjóð. Mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara með sem almenn lögreglumál.

8.gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð nr. 44 10. júní 1938, um holræsi og holræsagjald fyrir Ólafsfjarðarkauptún.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. júní 1945.

Finnur Jónsson.

Páll Pálmason.

113
20. júní

REGLUGERÐ

um rekstur radíóstöðva.

1. gr.

Engir aðrir en þeir, sem leyfisbréf hafa til þess frá póst- og símamálastjórninni, mega stofna eða reka neins konar loftskeytatæki, talstöðvatæki, radíómiðunarstöðvar o. þ. l., á Íslandi eða í íslenzkri landhelgi eða lofthelgi, eða flytja til landsins, selja, leigja, smíða, gera við, breyta eða setja upp slík tæki eða hluta þeirra.

Enn fremur er bannað að flytja senditæki úr þeim stað, sem leyfisbréfið tilgreinir, án skriflegrar heimildar frá póst- og símamálastjórninni, nema um sé að ræði flutning tækja beint og án tafar til næstu landssímastöðvar til athugunar þar eða afhendingar.

2. gr.

Þótt leyfisbréf fyrir rekstri senditækja sé fengið, má ekki starfrækja þau nema af manni, sem fengið hefur til þess starfræksluskírteini loftskeytamanna eða talstöðvarvarða, útgefið af póst- og símamálastjórninni. Eigandi skips og skipstjóri bera ábyrgð á því, að senditæki í skipinu séu ekki starfrækt af öðrum en þeim, er hafa fullgild skírteini til starfrækslu þeirra, enda séu skírteini og leyfisbréf ávallt geymd um borð í skipinu hjá dagbók skipsins eða hjá dagbók radíóstöðvarinnar.

3. gr.

Nú verða eigendaskipti að radíótækjum eða að skipi eða flugvél, sem slík tæki eru í, og ber þá bæði hinum fyrri og hinum nýja eiganda tafarlaust að tilkynna það póst- og símamálastjórninni með símskeyti, en auk þess ber þeim, er heldur tækjunum, að afla nýs leyfisbréfs fyrir þeim, svo og fullgilds skírteinis þeim til handa, sem á að stunda þau, hafi hann það ekki áður.

Hvorki má innrita né þinglesa eigendaskiptum að skipi eða bát, nema vottorð símaafgreiðslumanns um að slíku skeyti, sem í fyrri málsgrein segir, hafi verið veitt móttaka til sendingar á símastöðinni.

4. gr.

Öll skeyta- og talviðskipti við menn í landi fari fram um strandstöðvar landssímans. Allar aðrar skeytasendingar og allt radíótal frá senditækjum í skipum

og flugvélum til manna í landi, beint eða óbeint, er stranglega bannað. Ekki má senda út „blint" skeyti, tal eða önnur merki eða hljóð, heldur aðeins afgreiða til ákveðinnar stöðvar, sem hefur svarað kalli. Skeytaviðskipti og samtal milli skipa eða milli flugvéla, skulu vera sem stytzt og mega aðeins fjalla um nauðsynlegar upplýsingar og mega vara í mesta lagi 10 mínútur í senn. **113** 20. júní

5. gr.

Dulmál í loftskeytum, talskeytum eða radíósamtölum, hvort heldur er beint eða óbeint, er stranglega bannað, svo og samtöl á öðrum tungumálum en íslenzku og hinum Norðurlandamálunum og ensku og frönsku, nema skrifleg heimild til þess sé fengin frá póst- og símamálastjórninni.

6. gr.

Senditæki í skipum má ekki nota í höfnum inni, þar sem símasamband er í landi, hvort heldur er í innri eða ytri höfnum eða á hafnarlegum, nema að fengnu leyfi næstu strandarstöðvar.

7. gr.

Í hvert skipti, sem sendistöð kallar á aðra stöð, skal hún nefna greinilega kallmerki eða nafn skips eða flugvélar, sem hún er í, svo og umdæmisbókstafi, ef nafnið eitt er ófullnægjandi. Áður en kallað er, skal starfrækjandi fullvissa sig um með því að hlusta, að bylgjulengdin sé ekki í notkun af öðrum.

8. gr.

Í radíóviðskiptum má aðeins nota þessar bylgjulengdir:

Loftskeytastöðvar í skipum skulu nota 500 krið/s (600 m) til að kalla á aðra loftskeytastöð og til neyðarþjónustu. Til annarra viðskipta skulu þær nota bylgjulengdir, sem ákveðnar eru í leyfisbréfi stöðvarinnar.

Talstöðvar í skipum skulu nota 1650 krið/s (181.8 m) til að kalla á strandarstöð og til mjög áríðandi kallana á aðrar talstöðvar, svo og til neyðarþjónustu. Til annarra viðskipta skal nota þær bylgjulengdir, sem ákveðnar eru í leyfisbréfi stöðvarinnar.

Loftskeyta- og talstöðvar annars staðar en í skipum skulu nota þær bylgjulengdir, sem ákveðnar eru í leyfisbréfi stöðvarinnar, og ekki aðrar.

9. gr.

Bátar og skip, sem hafa radíóstöðvar, skulu stuðla að því, að stöðvarnar komi að sem mestu gagni til aukins öryggis lífi manna á sjónum almennt, meðal annars með því að hlusta sem tíðast á hugsanlegt kall annarra skipa og báta, þegar svo stendur á, að líkur eru til, að hjálpar geti þurft, og taka þátt í skipulagsbundinni hlustvörzlu, ef slíku fyrirkomulagi yrði komið á.

Loftskeytamenn og talstöðvarverðir skulu að jafnaði hlusta á strandstöðvarnar á hinum auglýstu tímum, er þær senda út tilkynningar um skeyti til skipa.

10. gr.

Leyfishafi er skyldur að láta skoðunarmenn landssímans skoða radíóstöðina a. m. k. einu sinni á ári og greiða fyrir það skoðunargjald, sem póst- og símamálastjórnin ákveður.

Skoðunarmönnum landssímans skal ávallt vera frjáls aðgangur að radíóstöðinni, og getur skoðunarmaður krafizt þess, að raforka sé fyrir hendi, er skoðun fer fram, enn fremur, að loftskeytamaður eða talstöðvarvörður sé viðstaddur til

113 20. júní

aðstoðar og til þess að taka á móti þeim fyrirmælum, sem skoðunarmaður kann að gefa viðvíkjandi stöðinni.

Leyfishafi er skyldur að sjá um, að fyrirmælum skoðunarmanns sé hlýtt.

11. gr.

Öll skip yfir 12 tonn eru samkvæmt siglingalögunum skyld að hafa dagbók, sem lögreglustjórar afgreiða, og skal, auk annars, skrá í hana allt skráningarskylt varðandi talstöð skipsins, svo sem hver á skipinu hafi talstöðvarskírteini á hverjum tíma og rétt til að afgreiða símtöl og símskeyti um talstöðina. Smærri skip, sem hafa talstöðvar, skulu einnig hafa bók, sem lögreglustjóri afhendir, og skrá í hana framangreind atriði og annað markvert, er varðar talstöðina. Skip, sem hafa loftskeytastöðvar, skulu skrá radíóviðskiptin í sérstaka dagbók, sem póst- og símamálastjórnin lætur í té.

12. gr.

Hlustverðir, sem eftirlit hafa með því, hvort fyrirmæli um notkun talstöðva og loftskeytastöðva eru haldin, eru opinberir sýslunarmenn, enda séu þeir í þjónustu póst- og símamálastjórnarinnar eða viðurkenndir af henni og eiðsvarnir.

13. gr.

Póst- og símamálastjórnin getur sett nánari reglur um notkun radíóstöðva, eftirlit með þeim og annað, er þar að lýtur.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari, svo og reglum, sem póst- og símamálastjórnin setur samkvæmt 13. gr., varða sektum allt að 10000 krónum nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Nú leikur rökstuddur grunur á um það, að brot hafi verið framið, og er þá heimilt að loka stöðinni tafarlaust, þar til er málinu er lokið, afturkalla leyfisbréf og starfsskírteini.

15. gr.

Póst- og símamálastjórnin ákveður sektir og aðrar aðgerðir samkvæmt 14. gr., nema hún æski þess, að dómur gangi um málið án úrskurðar af hennar hálfu.

Ef maður vill ekki una sekt, er póst- og símamálastjórnin hefur úrskurðað honum að greiða, getur hann krafizt innan hálfs mánaðar, frá því er honum var birtur úrskurðurinn, að málið gangi til dómstólanna, og skal þá farið með það að hætti opinberra mála.

16. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 30 27. júní 1941, um fjarskipti, og öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð frá 4. maí 1943, um notkun talstöðva og loftskeytastöðva, reglugerð frá 31. júlí 1943, um breyting á reglugerð 4. maí 1943, um notkun loftskeytastöðva og talstöðva, reglur frá 1. júní 1943, um viðskipti talstöðva í íslenzkum skipum, sérreglur frá 20. marz 1941, um notkun talstöðva í skipum, sem sigla milli Íslands og Stóra-Bretlands og reglur frá 11. nóvember 1940, um viðskipti talstöðva í landi (og í eyjum).

Samgöngumálaráðherrann, 20. júní 1945.

Emil Jónsson.

Guðmundur Hlíðdal.